

ת"פ 51679/07/14 - מדינת ישראל נגד יעקב חגאג

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51679-07-14 מדינת ישראל נ' חגאג
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל

תביעות שלוחת רחובות באמצעות ב"כ
עוה"ד עדי סעדיה

נגד

יעקב חגאג

באמצעות ב"כ עוה"ד שרית מרום

הכרעת דין

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד, לפי סעיף 382ב(1) לחוק הנ"ל והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

נטען, כי בתאריך 22.7.13 הגיעו מפקחים למשוב יציץ שם מתגורר הנאשם, במסגרת מילוי תפקידם, ושוחחו עם הנאשם.

אחת המפקחות בקשה לצלם את בעלי החיים במשק של הנאשם, הנאשם צעק לעברה שלא תצלם, תקף אותה בכך שאחז בה בידיו, עיקם את ידה, משך בחוזקה את המצלמה מידה ושבר אותה.

עקב כך, נגרמו למפקחת חבלות, כמתואר בעובדות.

בהמשך, איים הנאשם על המפקחים שירצח אותם ועל המפקחת שיכה אותה.

הנאשם מסר כפירה, שבמסגרתה טען, כי המפקחים לא הזדהו בפניו, המפקחת החלה לצלם מבלי לשאול את רשותו, אישר כי נטל את המצלמה לידי, משום שהמפקחת סירבה למחוק את שצילמה, ויתכן שהמצלמה ניזוקה בעקבות מעשה זה (פרוטוקול יום 9.9.15).

העידה רינה זגרון, מפקחת מאת משרד החקלאות:

תיארה את ההתרחשות באותו יום (עמוד 7 שורה 18 והלאה).

עמדה על כך שהיא הזדהתה בפני הנאשם: "ירדתי מהאוטו הצגתי תעודת מינוי שלי..." (עמוד 7 שורה 22). וכן: "הזדהינו בפניו, אמרנו שאנחנו משרד החקלאות" (עמוד 8 שורה 6). וכן בעמוד 9 שורות 5 - 6, עמוד 11 שורה 31 + עמוד 11 שורות 23 - 24).

למרות שהשניים הגיעו למקום ברכב בצבע לבן, בלתי מזוהה, עמדה על כך שהזדהתה בפני הנאשם (עמוד 11 שורה 10 והלאה).

היא בקשה לתעד את הביקורת בצילום (עמוד 8 שורה 3).

בשלב זה: "והוא בא אלי תקף, המצלמה הייתה ביד שלי הוא תפס לי את הידיים בחוזקה ונענע את הידיים שלי ועיקם לי את הידיים ופחדתי על המצלמה, ותפס לי את הידיים בחוזקה, הוא רצה לקחת לי את המצלמה מהיד. אני לא הסכמתי לשחרר. לא הסכמתי לוותר על המצלמה ובשלב שרציתי גם לא הצלחתי להשתחרר ממנו. שדי ביקש ממנו שיעזוב אותי... וכשהוא הצליח לחטוף לי את המצלמה מהיד הוא גם שבר אותה.... כולי רועדת, רועדת, גם מהפחד, גם התקיפה גם הבהלה ושבעצם עוד לא עשינו כלום. וכל הזמן הוא איים שירביץ לנו ושירצח אותנו אם אנחנו לא עוזבים את המקום..." (עמוד 8 שורה 8 - 14).

וכן, ראו בעמוד 9 שורות 8 - 9).

הציגה את סמכויותיה, במסגרת עבודתה (ת/2 + ת/3).

מסרה תלונה מידית למוקד 100 של המשטרה (ת/1) (עמוד 8 שורה 21).

הוגש אישור בדבר שווי המצלמה שנשברה (ת/4) (313.80 ₪).

מסרה על נוהל העבודה ומדוע הגיע למשקו של הנאשם (עמוד 9 שורה 20 והלאה).

בת/5 שורות 24 - 25 צוין כי המצלמה (צילום - ת/7) "שבורה מהעדשה". וכי הוא מבחין ב"נפיחות ואדמומיות ביד שמאל..."

למקום הגיעה משטרה (ת/8), אשר קבלה את הגרסאות הראשוניות של העדה.

העיד שאדי טרביה, מפקח משרד החקלאות:

תיאר את ההתרחשות באותו יום (עמוד 15 שורה 5 והלאה).

המפקחת רינה זגרון הזדהתה בפני הנאשם (עמוד 15 שורה 8 + עמוד 15 שורה 25: "בוודאות היא הזדהתה").

היא החלה לצלם (עמוד 15 שורה 11).

הנאשם נטל מידה את המצלמה ואיים על שניהם: "אם לא תצאו אני ארצח אתכם" (עמוד 15 שורה 14).

הנאשם העיד להגנתו:

הנאשם אישר את ההתרחשות המתוארת, כלומר את הגעת השניים אל המשק שלו (עמוד 19 שורה 29 והלאה).

אישר כי חילץ מידה של רינה זגרון את המצלמה ובתוך כך הבחין כי המצלמה נשברה.

הכחיש כי נקט באלימות או שאיים על השניים.

אישר, כי כבר בשלב הראשוני המתלוננת הציגה את עצמה, לפחות בעל-פה: "והיא באה והתחילה לצלם ואומרת לי אנחנו מהפיצוח ומצלמת ואסור לך להחזיק את זה את הבהמות. ש: מה זה הפיצוח ? ת: כאילו ממשרד החקלאות" (עמוד 20 שורות 6 - 9). וכן: "היא צילמה ואומרת לי אני ממשרד החקלאות" (עמוד 20 שורות 11 - 12).

מסקנות:

אני מקבל את עדותם של שני המפקחים.

מעבר לרושם המהימן ואמין שעשו בעדותם, התרשמתי, כי שני המתלוננים אשר העידו, תיארו ההתרחשות בלא כחל ושרק, לאחר שהגיעו למקום במסגרת עבודתם, מבלי מניע למסור כזב.

המתלוננים הגיעו אל המקום כדין, לפי סמכויותיהם בדין.

המצלמה (7/ת) שבורה, והדגמת הנאשם העדינה אינה מתיישבת עם השבר (עמוד 20 שורה 15).

הנאשם מסר בחקירה המשטרתית (6/ת) שרינה זגרון "לא הזדהתה" (שורות 12, 14). ואולם, בעדותו התברר, כי בטרם אחז במצלמה רינה זגרון הזדהתה בפניו, לפחות במלל, כמפקחת של משרד החקלאות. על כן, משלב זה, אין כל מקום לטעות.

בת/5 צוין כי המצלמה שבורה, וכי בידה של המתלוננת נצפתה חבלה.

המתלוננת מסרה תלונה תכופה למוקד 100 (1/ת) ולשוטר שהגיע לזירה (8/ת). בת/1 ניתן ללמוד, כי המתלוננת מוסר, מיד: "הצגתי תעודה מזהה", באופן המפחית את החשש, כי היא גיבשה את גרסתה רק לאחר מכן.

על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד, לפי סעיף 382ב(1) לחוק הנ"ל והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ו, 02 מרץ 2016, במעמד הצדדים